

A man with dark, wavy hair and a slight smile is looking upwards and to the right. He is holding a black clipboard with a white sheet of paper in his left hand and a black pen in his right hand. The background is a warm, wooden interior with a staircase and a decorative light fixture.

'Ik zie mezelf wel **hoogleraar illusionisme** worden'

Victor Mids (26) is net afgestudeerd als arts, maar maakt nu carrière als goochelaar en illusionist. 'Mijn kennis over de zintuigen en de hersenen gebruik ik om te laten zien hoe makkelijk je jezelf voor de gek kunt houden.' **Hanna van de Wetering**

Victor Mids (artiestennaam van Victor Middelkoop) is in februari dit jaar afgestudeerd als arts, maar te druk om in opleiding te gaan. Hij timmert aan de weg als neurocognitief illusionist. In 2009 kwam hij tot de kwartfinale van het tv-programma De Nieuwe Uri Geller. Wat volgde was een wekelijks optreden in de Freaknacht van Giel Beelen, een juiste voorspelling van de opbrengst van het Glazen Huis en veel optredens en workshops op medische congressen, evenementen en bedrijfsuitjes. Hij is bijna klaar met de pilot van zijn eigen televisieprogramma, schrijft een boek, ontwikkelde als eerste Nederlander een truc-app (Forced) en was tot een halfjaar geleden vaste columnist van Arts in Spe.

Wanneer ben je begonnen met goochelen?

‘Toen ik 4 was kreeg ik een goocheldoos van mijn moeder, zo’n HankyPanky, een hele oude. Hij was van haar broer

beeld bij, maar hypnose gaat puur om iemand open te stellen voor jouw suggesties. Het laat mooi zien hoe sterk je eigen gedachten invloed hebben op je gesteldheid en je ervaring van de werkelijkheid. Ik denk dat er nog te weinig gebruik van wordt gemaakt, ook in de medische wereld. Neem het placebo-effect, dat werkt in wezen op dezelfde manier. Ik vertel je als arts met een witte jas dat deze pil werkt, of ik vertel je als hypnotiseur dat je een kip bent. Je vertelt jezelf dat dat zo is en voilà, dan is het zo.’ Victor pakt een kaartspel uit zijn zak. ‘Noem eens een speelkaart. Hartenaas? Zeker? Je mag nog van gedachten veranderen hoor. Nee? Ik heb van tevoren in dit spel kaarten namelijk één kaart met een andere kleur rugzijde gestopt en omgedraaid, en als we dan kijken welke dat is... kijk, een hartenaas. Ik heb er nu voor gezorgd dat jij een hartenaas koos door bepaalde suggesties aan je onderbewustzijn aan te bieden.’

Je zet je geneeskundige achtergrond nu in voor je goocheltrucs. Wil je magie ook in de geneeskunde implementeren?

‘Neuromagie heeft een voor- en een achterkant. De voorkant is het podium en daar gebruik ik inderdaad mijn geneeskundige inzichten om mensen illusies te laten ervaren, al raakt wat ik doe ook heel erg de neuropsychologie. Ik ben nu bijna klaar met de pilot van een televisieprogramma dat ik samen met een team in eigen beheer maak. Ik laat daarbij illusies zien aan mensen op straat en aan BN’ers, en verklap af en toe een beetje hoe ik het ongeveer doe. Zonder glittergordijntjes en konijn uit de hoge hoed, gewoon modern en straight-forward.

De achterkant is ten eerste de onderzoekskant, en ten tweede de publieke toepassing van bepaalde methodes. Wat daarop volgt zou concrete toepassing bij patiënten kunnen zijn. Zo geef ik cursussen aan artsen en daarbij laat ik ze zien hoe makkelijk trucjes te gebruiken zijn bij patiënten, als ijsbreker, afleidingsmanoeuvre bij medische verrichtingen, of ter educatie.

De onderzoekskant vind ik ontzettend interessant. Goochelaars zijn al eeuwenlang empirisch bezig met de vraag hoe informatieverwerking en afleiding werkt. De blik waarmee illusionisten naar mensen kijken is heel specifiek, en reikt soms veel verder dan de kennis en ideeën die wetenschappers hebben. Die inzichten zijn te gebruiken om meer te weten te komen over menselijk gedrag en handelen. Neem *joint attention*, een van de technieken die je gebruikt als illusionist. Dat houdt in dat wanneer wij in gesprek zijn en ik ergens naar kijk, jij denkt dat je daar ook naar moet kijken. Autisten missen dat en vallen dus ook niet voor dat soort trucjes. Zo’n gegeven zou je misschien wel als diagnostisch criterium kunnen gebruiken.

Ik heb aan die onderzoekskant twee grote doelen: een boek schrijven, daar ben ik inmiddels mee bezig, en promoveren in een neurowetenschappelijke richting. Het lijkt me fantastisch wanneer mijn kennis als illusionist kan bijdragen aan publiek begrip. Dat ik een soort

‘Ik gebruik een mengelmoes van technieken’

uit Amerika geweest. En ik vond het geweldig. Het paste meteen al heel goed bij mijn karakter: mensen verbazen. Daarnaast heeft een truc iets heel interessants in zich: je doet iets wat een ander niet snapt, dus de beloning is heel direct. Het is niet zo dat ik nooit iets anders heb gedaan, maar goochelen heeft wel constant op een of andere manier een rol gespeeld in mijn leven. Ik ben altijd enorm gefascineerd geweest door alles wat met illusie te maken heeft.’

Hoe verbind jij de wetenschap met magie?

‘Mijn kennis over de zintuigen en de hersenen gebruik ik om te laten zien hoe makkelijk je jezelf voor de gek kunt houden. Dat zijn effecten die gebaseerd zijn op verschillende methodes: de kracht van mijn woorden, non-verbale communicatie, hypnose, theater, suggestie, illusie, waarneming... Ik gebruik een mengelmoes van allerlei verschillende technieken, waarbij ik nooit precies vertel wat nou wat is. En dat werkt. Geef je pols bijvoorbeeld eens, dan laat ik je wat zien. Ik ga een voorspelling op dit kaartje schrijven. Voel je eigen pols maar en tel hardop. En stop, 15 seconden. Bij hoeveel was je? 17? Dan is je pols dus 68 slagen per minuut, hè?’ Victor draait het kaartje om. ‘Kijk, mijn voorspelling klopt: 68. Dit is een leuk voorbeeld van hoe ik mijn kennis over het menselijk lichaam gebruik om jou een illusie te laten ervaren.’

Je noemde hypnose, is dat ethisch verantwoord?

‘Absoluut. Mensen hebben er vaak een heel verkeerd



hoogleraar publiek begrip/illusionisme zou worden. Ik zie mezelf wel in een dergelijke rol.'

Bestaat er een vrije wil?

'Hoewel ik de vraag te groot vind om met ja of nee te beantwoorden, denk ik dat er veel aanwijzingen zijn dat vrije wil niet bestaat. Ik laat dat ook op het podium zien door de keuzes van mensen te sturen, zonder ze het idee te geven dat ze gedwongen worden. Dat valse besef dat je alles om je heen doorhebt, is gebaseerd op alle aannames die je op basis van je ervaringen in het verleden hebt gemaakt. Je visus is daar een leuk voorbeeld van. Je hebt het idee dat je alles om je heen registreert, dat je mensen ziet lopen, dat ze aan het opruimen zijn... Maar dat vul je allemaal zelf in. Je ziet die vlekken alleen maar opruimen omdat je op basis van je voorgaande ervaringen weet dat ze dat aan het doen zijn. Terwijl ze net zo goed op een eenwieler kunnen zitten, zonder dat het je opvalt. In al je percepties, in al je waarnemingen, zit een groot verschil tussen dat wat er echt gebeurt, en hoe je het zelf inkleurt. En dat is precies wat ik gebruik voor mijn illusies. Ik weet hoe jij dingen inkleurt – dat is mijn theoretische achtergrond – en daar maak ik gebruik van. Ik hack je systeem en zorg er vervolgens voor dat jij een bepaalde illusie waarneemt, op wat voor manier dan ook. Mijn hoofddoel is daarbij primair verwondering oproepen, en secundair iets te vertellen over hoe mensen in elkaar steken.'

En hoe vaak gebruik je dit principe in het dagelijks leven?

Victor lacht uitbundig. 'Om vrouwen te versieren bedoel je? Die vraag krijg ik altijd. Ik gebruik het wel vaak om dingen voor elkaar te krijgen. Ik moest laatst optreden op de kunstroute met een fooienpotje, en ik kon me een onderzoek herinneren waaruit bleek dat er tot 30 procent meer geld wordt gegeven als er op de fooienpot een gezicht staat getekend. Omdat mensen die langs het bakje lopen het idee hebben bekeken te worden door een hogere autoriteit. Tja, door zo'n illusie te gebruiken haal ik vervolgens meer geld op. Ook gebruik ik het bij het verkopen van mijn show. Ik weet waar beslismomenten zitten, wat mensen wel en niet willen horen, wanneer mensen verveeld zijn, wat ze van me vinden... Het is overigens wel echt iets wat ik aan of uit kan zetten. Nu ik hier met jou zit te praten ben ik er bijvoorbeeld helemaal niet mee bezig.'

Je trad wekelijks op bij Giel Beelen, haalde de kwartfinale in de zoektocht naar de nieuwe Uri Geller, won de Arts in Spe columnistenwedstrijd ... Je lijkt te slagen in alles wat je doet. Heb je nou daadwerkelijk zoveel talent of ben je er gewoon heel goed in om ons te overtuigen?

Lachend: 'Alleen dat laatste. Absoluut alleen dat laatste.'

Ais

Meer info: neuromagic.nl of mail naar info@neuromagic.nl